

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

30 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 155/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого – Устименко В.Є.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Шилової Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Кафідової Олени Василівни здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якої оголошено перерву відповідно до абзацу другої частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Кафідова О.В. 06 грудня 2016 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 13 грудня 2016 року прийнято рішення № 106/вс-16, зокрема, про допуск Кафідової О.В. до участі у конкурсі на посаду судді касаційного суду у складі Верховного Суду. Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Кафідової О.В.

У межах проведення конкурсу Кафідова О.В. за результатами одного етапу кваліфікаційного оцінювання – складення іспиту, була допущена до іншого етапу кваліфікаційного оцінювання – дослідження досьє та проведення співбесіди.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16, (далі – Положення) під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Кафідової Олени Василівни критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 20 квітня 2017 року (далі – висновок), підставою якого зазначено ухвалення кандидатом рішень, які містять ознаки свавільності і порушення прав людини.

Відповідно до висновку Кафідова О.В., будучи суддею Печерського районного суду м. Києва, у 2005 році розглянула заяву громадянки ОСОБА_1 про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Печерського районного суду від 25 серпня 2004 року у надзвичайно короткі строки, що, на думку адвокатів однієї зі сторін, позбавило їх та інших учасників процесу права на захист.

Також Громадська рада доброчесності зазначає про порушення кандидатом норм матеріального та процесуального законодавства при ухваленні рішень від 01 червня 2016 року та від 17 лютого 2016 року, про що повідомлено у зверненнях директора товариства з обмеженою відповідальністю «Оздоровчий комплекс «Вікторія» та адвоката О. Данилевича.

Комісією у складі колегії за результатами співбесіди з Кафідовою О.В. 28 квітня 2017 року прийнято рішення про оголошення перерви та винесення на розгляд Комісії у пленарному складі питання про підтвердження здатності Кафідової О.В. здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Стосовно вказаних у висновку доводів Кафідова О.В. надала пояснення, в яких зазначила, що під час розгляду заяви про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Печерського районного суду від 25 серпня 2004 року нею не було порушено норм процесуального права, сторони у справі були повідомлені про час та місце проведення судового засідання, в судовому засіданні брали участь представники сторін по справі, за результатами розгляду була оголошена ухвала, учасники процесу не були позбавлені права на захист. Справа розглянута з дотриманням норм процесуального закону і будь-якого тиску під час розгляду цієї справи на неї не здійснювалось.

Стосовно інформації, повідомленої у зверненні директора ТОВ «Оздоровчий комплекс «Вікторія» Кафідова О.В. зазначила, що за змістом пункту 1 частини першої статті 324 Цивільного процесуального кодексу України сторони та інші особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права, свободи чи обов'язки, мають право оскаржити у касаційному порядку рішення суду першої інстанції після їх апеляційного перегляду

в апеляційному порядку, рішення і ухвали апеляційного суду, ухвалені за результатами апеляційного перегляду.

Згідно з пунктом 4 частини другої статті 326 Цивільного процесуального кодексу України у касаційній скарзі повинно бути зазначено рішення (ухвала), що оскаржується.

Ухвала апеляційного суду про поновлення строку на апеляційне оскарження та відкриття апеляційного провадження не була оскаржена заявником в касаційному порядку, в результаті чого і не була предметом касаційного оскарження. Крім того, рішенням апеляційного суду Одеської області від 19 листопада 2015 року було відмовлено в позові та переходу права власності на об'єкт нерухомого майна до іншої особи не відбулось.

Щодо інформації, викладеної у зверненні адвоката О. Данилевича, Кафідова О.В. пояснила, що ухвалою колегії суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 лютого 2016 року (до складу якої входила вказана суддя) було залишено без змін рішення Апеляційного суду міста Києва від 23 вересня 2015 року і колегія суддів дійшла висновку, що у частині другій статті 129 Сімейного кодексу України не зазначено, що вона стосується тільки вимог, зазначених у частині першій даної статті, а підстави для визнання батьківства визначені тільки у статті 128 Сімейного кодексу України, вказані норми пов'язані між собою.

Нормами статей 353, 354 Цивільного процесуального кодексу України передбачено, що сторони та інші особи, які брали участь у справі, мають право подати заяву до Верховного Суду України про перегляд судових рішень у цивільних справах після їх перегляду у касаційному порядку.

З огляду на викладене заявник, який не погоджується з правовим висновком, викладеним в ухвалі колегії суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, не позбавлений права звернутись до Верховного Суду України із заявою про перегляд ухвали суду касаційної інстанції.

Комісія вважає, що інформація, наведена у висновку Громадської ради доброчесності, не може свідчити про невідповідність Кафідової О.В. критеріям професійної етики та доброчесності з огляду на таке.

Згідно з параграфом 23 Висновку Консультативної ради європейських суддів (КРСС) № 18 (2015) відповідно до основоположного принципу судової незалежності система оскарження - це, в принципі, єдиний шлях, яким може бути скасовано чи змінено судові рішення після того, як його було винесено, і єдиний спосіб, у який судді відповідатимуть за свої рішення, за винятком того, коли вони діють недобросовісно.

Щодо ухвалення судових рішень кандидатом надано пояснення по кожному з них, вказано на правомірність дій при їх винесенні. Надаючи оцінку вказаним обставинам, Комісія виходить з того, що відповідно до статті 49 Закону суддю не може бути притягнуто до відповідальності за ухвалене ним судові рішення, за винятком вчинення злочину або дисциплінарного проступку. Оскільки доказів на підтвердження недобросовісної поведінки кандидата під час ухвалення вказаних рішень, притягнення її до кримінальної, дисциплінарної, іншої відповідальності стосовно розгляду цих справ не надано, Комісія не наділена повноваженнями надавати оцінку відповідним діям судді. Сам по собі факт ухвалення суддею певного рішення не може бути ознакою невідповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до абзацу другої частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, дванадцять членів Комісії дійшли висновку, що Кафідова О.В. підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Кафідову Олену Василівну такою, що за критеріями професійної етики та доброчесності підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Кафідової Олени Василівни.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

Т.С. Шилова

С.О. Щотка